

Op 9 oktober 2010 heeft Nederland officieel de ratificatie van de UNESCO Conventie Diversiteit Cultuuruitingen gedeponereerd bij het UNESCO Secretariaat in Parijs.

Het verdrag heet voluit: Verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen.

In dit verdrag is vastgelegd dat cultuuruitingen van toenemend belang zijn in het internationale economische verkeer, en een belangrijke culturele waarde vertegenwoordigen.

UNESCO heeft daartoe vastgelegd dat landen:

1. het recht hebben een eigen cultuurbeleid te voeren;
2. beleid dienen te voeren dat bijdraagt aan culturele diversiteit op hun grondgebied;
3. het beleid van andere landen moeten respecteren.

Met deze Conventie schept UNESCO voorwaarden voor de bescherming en ontplooiing van een diversiteit aan culturen en cultuuruitingen. Zij draagt daarmee bij aan een vrij en wederzijds verrijkend contact tussen culturen en stimuleert internationale samenwerking voor de ondersteuning van creatieve industrie in ontwikkelingslanden.

Wat het Europese cultuurbeleid betreft was Nederland al enige tijd gebonden aan de Conventie omdat de Europese Gemeenschap in 2006 toetrad tot het verdrag. Met deze ratificatie verklaart Nederland zich gebonden aan de doelstellingen van de Conventie voor wat betreft het binnenlandse cultuurbeleid, de internationale contacten buiten de Europese Unie en het beleid ten aanzien van ontwikkelingslanden.

Nederland heeft traditioneel een eigen inbreng bij het onderwerp culturele diversiteit. De ratificatie geeft ons land de mogelijkheid om internationaal bij te dragen aan de discussie over het belangrijke onderwerp cultuur, economie en ontwikkeling.

- See more at: <http://www.unesco.nl/artikel/nederland-ratificeert-unesco-conventie-diversiteit-cultuuruitingen#sthash.Pzt09fBW.dpuf>

VERDRAG

betreffende de bescherming en Bevordering van de Diversiteit van Cultuur- Uitdrukkingen

Parijs, 20 oktober 2005

De Algemene Conferentie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur

Organisatie, bijeen in Parijs van 03-21 oktober 2005 op haar 33e zitting,

Bevestigend dat culturele diversiteit is een kenmerk van de mensheid,

Bewust dat de culturele diversiteit tot het gemeenschappelijk erfgoed van de mensheid en moet zijn

gekoesterd en bewaard ten behoeve van alle,

Het besef dat culturele diversiteit een rijke en gevarieerde wereld, die het verhoogt scala aan keuzes en menselijke capaciteiten en waarden, en dus een drijfveer voor duurzame ontwikkeling van gemeenschappen, volkeren en naties,

Eraan herinnerend dat culturele diversiteit, die zich in een kader van democratie, tolerantie,

sociale rechtvaardigheid en wederzijds respect tussen volkeren en culturen, is onmisbaar voor de vrede

en veiligheid op lokaal, nationaal en internationaal niveau,

Het vieren van het belang van culturele diversiteit voor de volledige verwezenlijking van de rechten van de mens en

fundamentele vrijheden die zijn afgekondigd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en andere

universeel erkende instrumenten,

De nadruk op de noodzaak om de cultuur als strategisch element in het nationale en internationale ontwikkelingsbeleid, alsook in de internationale ontwikkelingssamenwerking,

tevens rekening houdend met de Millenniumverklaring van de Verenigde Naties (2000) met zijn speciale

nadruk op armoedebestrijding,

Rekening houdend met die cultuur diverse vormen aanneemt in tijd en ruimte en dat dit

diversiteit tot uiting komt in de originaliteit en de pluraliteit van de identiteiten en culturele uitingen

van de volkeren en de samenlevingen die samen de mensheid,

Erkenning van het belang van traditionele kennis als bron van immateriële en materiële

rijkdom, en met name de kennis van autochtone volkeren, en de positieve bijdrage aan duurzame ontwikkeling, alsmede de noodzaak voor de adequate bescherming

en promotie,

Erkenning van de noodzaak om maatregelen te nemen om de diversiteit van cultuuruitingen te beschermen,

met inbegrip van hun inhoud, met name in situaties waar culturele uitingen kunnen zijn

bedreigd door de mogelijkheid van verdwijning of ernstige aantasting,

Het benadrukken van het belang van cultuur voor de sociale cohesie in het algemeen, en in het bijzonder haar potentieel voor de verhoging van de status en de rol van vrouwen in de samenleving,
Het beseft dat culturele diversiteit wordt versterkt door het vrije verkeer van ideeën, en dat het gevoed door permanente uitwisseling en wisselwerking tussen culturen, Opnieuw bevestigend dat de vrijheid van gedachte, meningsuiting en informatie, alsook de diversiteit van de media, het mogelijk culturele uitingen in de samenlevingen ontplooien, In het beseft dat de diversiteit van cultuuruitingen, en ook van traditionele cultuuruitingen, is een belangrijke factor is waardoor individuen en volkeren uit te drukken en te delen met anderen hun ideeën en waarden,
Eraan herinnerend dat taalkundige diversiteit een essentieel element van de culturele diversiteit, en nogmaals bevestigend de fundamentele rol die onderwijs speelt in de bescherming en bevordering van culturele uitdrukkingen,
Rekening houdend met het belang van de vitaliteit van de culturen, ook voor personen die naar minderheden en inheemse volkeren, die tot uiting komt in hun vrijheid om te creëren, te verspreiden en distribueren van hun traditionele culturele uitingen en er toegang toe hebben, om zo te kunnen profiteren hen voor hun eigen ontwikkeling,
Met nadruk op de essentiële rol van de culturele interactie en creativiteit, die voeden en vernieuwen cultuuruitingen en versterken de rol van degenen die betrokken zijn bij de ontwikkeling van cultuur voor de vooruitgang van de samenleving in haar geheel,
Erkenning van het belang van de intellectuele eigendomsrechten in de ondersteuning van personen die culturele creativiteit,
Ervan overtuigd dat culturele activiteiten, goederen en diensten zowel een economisch als een cultureel aspect hebben omdat zij dragers zijn van identiteiten, waarden en betekenissen, en bijgevolg niet worden behandeld alsof zij uitsluitend een commerciële waarde hebben,
Erop wijzend dat terwijl de processen van globalisering, die zijn vergemakkelijkt door de snelle ontwikkeling van informatie- en communicatietechnologieën, veroorloven ongekennde voorwaarden voor een verbeterde interactie tussen culturen, ze vertegenwoordigen ook een uitdaging voor culturele diversiteit, met name in het licht van de risico's van de onevenwichtigheden tussen rijke en arme landen,
Zich bewust van het specifieke mandaat van UNESCO om het respect voor de diversiteit van culturen te verzekeren en

om dergelijke internationale overeenkomsten adviseren die nodig kunnen zijn om het vrije verkeer te bevorderen van ideeën via woord en beeld,
Onder verwijzing naar de bepalingen van de internationale instrumenten door de UNESCO met betrekking tot aangenomen culturele diversiteit en de uitoefening van de culturele rechten, en in het bijzonder de Universele Verklaring op de culturele diversiteit van 2001,
Keurt dit verdrag op 20 oktober 2005.

2

I. Doelstellingen en leidende beginselen

Artikel

1

- DOELSTELLINGEN

De doelstellingen van dit Verdrag zijn:

- (A) ter bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen;
- (B) de voorwaarden voor de culturen zich kunnen ontplooien en om vrij te communiceren in een wederzijds voordelige manier te creëren;
- (C) de dialoog tussen culturen aan te moedigen met het oog op een breder en evenwichtiger culturele uitwisselingen in de wereld in het voordeel van het intercultureel respect en een cultuur van vrede;
- (D) de interculturaliteit te stimuleren om de culturele wisselwerking te ontwikkelen in de geest van bruggen tussen volkeren;
- (E) tot de eerbiediging van de diversiteit van cultuuruitingen en het bewustzijn van de waarde op de lokale verhogen, nationaal en internationaal niveau;
- (F) te bevestigen opnieuw het belang van het verband tussen cultuur en ontwikkeling voor alle landen, met name voor ontwikkelingslanden, en om acties op nationaal niveau gebeurd ondersteunen en internationaal erkenning vragen van de werkelijke waarde van deze verbinding;
- (G) om erkenning te geven aan het onderscheidende karakter van culturele activiteiten, goederen en diensten als dragers van identiteit, waarden en betekenis;
- (H) aan de soevereine rechten van de staten te bevestigen om het beleid en de maatregelen te handhaven, goed te keuren en uit te voeren dat ze geschikt zijn voor de bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen op achten hun grondgebied;
- (I) de internationale samenwerking en solidariteit in een geest van partnerschap met het oog, in het bijzonder te versterken, om het verbeteren van de capaciteiten van de ontwikkelingslanden met het oog op de bescherming en bevordering van de diversiteit van culturele uitdrukkingen.

Artikel

2

- Richtsnoeren

1. Principe van de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden

Culturele diversiteit kan worden beschermd en bevorderd wanneer mensenrechten en fundamentele vrijheden, zoals de vrijheid van meningsuiting, informatie en communicatie, alsmede het vermogen van individuen om culturele uitingen te kiezen, gegarandeerd. Niemand kan de bepalingen van dit verdrag beroepen om de mensenrechten te schenden en fundamentele vrijheden, zoals die zijn vastgelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens of gegarandeerd door internationale recht of de beschermingsomvang daarvan.

2. Principe van de soevereiniteit

Staten hebben, in overeenstemming met het Handvest van de Verenigde Naties en de beginselen van het internationaal recht, de soevereine recht om maatregelen en het beleid ter bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen op te nemen hun grondgebied.

3. Gelijke waardigheid van en respect voor alle culturen

De bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen impliceert de erkenning van de gelijkwaardigheid van en respect voor alle culturen, met inbegrip van de culturen van personen die tot minderheden en inheemse volkeren.

3

4. Principe van internationale solidariteit en samenwerking

Internationale samenwerking en solidariteit moeten worden gericht op het mogelijk maken, met name ontwikkelingslanden, te creëren en versterken van hun middelen van culturele expressie, met inbegrip van hun culturele industrieën, of ontluikende of opgericht, op lokaal, nationaal en internationaal niveau.

5. Principe van de complementariteit van de economische en culturele aspecten van de ontwikkeling

Aangezien cultuur een van de drijfveren van ontwikkeling, de culturele aspecten van ontwikkeling zijn net zo belangrijk als zijn economische aspecten, waarin individuen en volkeren hebben het fundamentele recht om deel te nemen en te genieten.

6. Duurzame ontwikkeling

Culturele diversiteit is een grote rijkdom voor mens en samenleving. De bescherming, bevordering en instandhouding van culturele diversiteit zijn een essentiële voorwaarde voor een duurzame ontwikkeling ten behoeve van de huidige en toekomstige generaties.

7. Billijke toegang

Billijke toegang tot een rijk en gevarieerd aanbod aan culturele uitingen van over de hele wereld en de toegang van culturen aan de hand van uitdrukkingen en verspreiding vormen belangrijke elementen voor het versterken van de culturele diversiteit en

bemoedigend wederzijds begrip.

8. Openheid en evenwicht

Wanneer staten maatregelen nemen om de diversiteit van cultuuruitingen te bevorderen, moeten zij willen verwezenlijken, in een passende wijze, openheid voor andere culturen van de wereld en om ervoor te zorgen dat deze maatregelen zijn afgestemd op de doelstellingen van dit Verdrag nagestreefd.

II. Toepassingsgebied

Artikel

3

- TOEPASSINGSGEBIED

Dit Verdrag is van toepassing op het beleid en de door de Partijen genomen maatregelen in verband met de bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen.

III. Definities

Artikel

4

- DEFINITIES

Voor de toepassing van dit Verdrag, wordt ervan uitgegaan dat:

1. Culturele diversiteit

"Culturele diversiteit" verwijst naar de veelheid aan vormen waardoor de culturen van groepen en samenlevingen tot uiting komen. Deze uitingen worden binnen en tussen de groepen en samenlevingen.

Culturele diversiteit is geopenbaard, niet alleen door het gevarieerde manieren waarop het cultureel erfgoed van de mensheid

wordt uitgedrukt, verrijkt en overgebracht door de verscheidenheid aan culturele uitingen, maar ook door diverse

modi van de artistieke creatie, productie, verspreiding, distributie en genot, ongeacht de middelen en

technologieën gebruikt.

4

2. Culturele inhoud

"Culturele inhoud" wordt verstaan: de symbolische betekenis, de artistieke dimensie en de culturele waarden die ten grondslag liggen of uitdrukken culturele identiteiten.

3. Culturele uitdrukkingen

"Culturele uitdrukkingen" zijn uitingen die het resultaat zijn van de creativiteit van individuen, groepen en samenlevingen, en die een culturele inhoud hebben.

4. Culturele activiteiten, goederen en diensten

"Culturele activiteiten, goederen en diensten" wordt verstaan: activiteiten, goederen en diensten, die op het moment dat ze zijn beschouwd als een specifieke aard, aanwending of doel, belichamen cultuuruitingen of deze overbrengen, ongeacht de commerciële waarde die ze kunnen hebben. Culturele activiteiten kunnen een doel op zich zijn, maar kunnen ook bijdragen aan de productie van culturele goederen en diensten.

5. Culturele industrieën

"Cultuurindustrie" verwijst naar industrieën produceren en distribueren van culturele goederen of diensten zoals omschreven in paragraaf 4 hierboven.

6. Cultureel beleid en maatregelen

"Cultureel beleid en de maatregelen" wordt verstaan: het beleid en de maatregelen met betrekking tot cultuur, zowel op lokaal, nationaal, regionaal of internationaal niveau, ongeacht of zijn gericht op cultuur als zodanig of zijn ontworpen om een hebben direct effect op cultuuruitingen van individuen, groepen of verenigingen, met inbegrip van de creatie, productie, verspreiding, distributie van en toegang tot culturele activiteiten, goederen en diensten.

7. Bescherming

"Bescherming" wordt verstaan het nemen van maatregelen die gericht zijn op het behoud, bescherming en verbetering van de diversiteit van culturele uitingen.

"Beschermen" wordt verstaan: dergelijke maatregelen nemen.

8. Interculturaliteit

"Interculturaliteit" verwijst naar het bestaan en de billijke wisselwerking tussen verschillende culturen en de mogelijkheid van het genereren gedeelde culturele uitingen door middel van dialoog en wederzijds respect.

IV. Rechten en plichten van de partijen

Artikel

5

- Algemene regel inzake rechten en verplichtingen

1. De partijen, in overeenstemming met het Handvest van de Verenigde Naties, de beginselen van het internationaal recht en universeel erkende instrumenten voor de mensenrechten, bevestigen hun soevereine recht om het formuleren en uitvoeren van hun culturele beleid en maatregelen te nemen ter bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen en ter versterking nemen internationale samenwerking om de doelstellingen van dit Verdrag te bereiken.

2. Wanneer een partij een beleid uitvoert en neemt maatregelen ter bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen op zijn grondgebied, stelt haar beleid en maatregelen in overeenstemming zijn met de bepalingen van dit Verdrag.

5

Artikel

6

- RECHTEN VAN PARTIJEN OP HET NATIONAAL NIVEAU

1. In het kader van het cultureel beleid en maatregelen als bedoeld in artikel 4.6 en rekening houdend met de eigen specifieke omstandigheden en behoeften, kan elke Partij maatregelen nemen ter bescherming en bevordering van de vast te stellen diversiteit van cultuuruitingen op haar grondgebied.

2. Deze maatregelen kunnen het volgende omvatten:

(A) regelgeving ter bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen;

(B) maatregelen die, op passende wijze, bieden mogelijkheden voor de nationale culturele activiteiten, goederen en diensten tussen al die beschikbaar zijn binnen het nationale grondgebied voor de creatie, productie, verspreiding, distributie en het genot van dat de nationale culturele activiteiten, goederen en diensten, met inbegrip van bepalingen met betrekking tot de taal die voor deze activiteiten, goederen en diensten;

(C) maatregelen die gericht zijn op het verstrekken van de onafhankelijke nationale cultuurindustrie en de activiteiten in de informele sector effectieve toegang tot de middelen van de productie, verspreiding en distributie van culturele activiteiten, goederen en diensten;

(D) maatregelen die gericht zijn op het verstrekken van financiële overheidssteun;

(E) maatregelen ter bevordering van non-profit organisaties, alsmede openbare en particuliere instellingen en kunstenaars en andere professionals uit de cultuursector te ontwikkelen en bevorderen van de vrije uitwisseling en verspreiding van ideeën, culturele uitdrukkingen en culturele activiteiten, goederen en diensten, en het stimuleren van zowel de creatieve en ondernemende geest in hun activiteiten;

(F) maatregelen die gericht zijn op het opzetten en ondersteunen van openbare instellingen, voor zover van toepassing;

(G) maatregelen gericht op het voeden en ondersteunen van kunstenaars en anderen die betrokken zijn bij de totstandkoming van culturele uitdrukkingen;

(H) maatregelen ter bevordering van de diversiteit van de media, onder meer via de openbare omroep.

Artikel

7

- Maatregelen ter bevordering van cultuuruitingen

1. Partijen streven ernaar om op hun grondgebied een omgeving waarin individuen en sociale moedigt groepen:

(A) om te creëren, te verspreiden, te distribueren en hebben toegang tot hun eigen culturele uitingen, waarbij de nodige aandacht voor de bijzondere omstandigheden en behoeften van vrouwen, evenals verschillende sociale groepen, met inbegrip van personen die tot minderheden en inheemse volkeren;

(B) om de toegang tot diverse cultuuruitingen uit hun grondgebied, alsook uit andere landen van de wereld.

2. Partijen streven er eveneens naar de belangrijke bijdrage te erkennen van kunstenaars, anderen die betrokken zijn in de creatieve proces, culturele gemeenschappen en van organisaties die hun werk steunen, alsook hun centrale rol die erin bestaat de diversiteit van culturele uitingen.

Artikel

8

- Maatregelen ter bescherming van cultuuruitingen

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 5 en 6, kan een partij het bestaan van bijzondere situaties te bepalen

6

waar cultuuruitingen op haar grondgebied gevaar lopen te verdwijnen, ernstig bedreigd worden of op andere wijze in de behoefte van dringende bescherming.

2. Partijen kunnen alle passende maatregelen te nemen om culturele uitingen in bedoelde situaties beschermen en te behouden in paragraaf 1 op een wijze die in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag.

3. De partijen brengen bij het Intergouvernementeel Comité verslag als bedoeld in artikel 23, alle maatregelen die zijn genomen om te voldoen aan eisen van de situatie, en het Comité kan passende aanbevelingen doen.

Artikel

9

- Het delen van informatie en transparantie

Partijen:

(A) passende informatie in hun verslagen aan de UNESCO om de vier jaar op de maatregelen ter bescherming

en het bevorderen van de diversiteit van cultuuruitingen op hun grondgebied en op internationaal niveau;

(B) wijzen een contactpersoon die verantwoordelijk is voor het delen van informatie met betrekking tot dit verdrag;

(C) te delen en informatie uit te wisselen met betrekking tot de bescherming en bevordering van de diversiteit van culturele uitdrukkingen.

Artikel

10

- Voorlichting en bewustmaking

Partijen:

(A) het bevorderen en ontwikkelen inzicht in het belang van de bescherming en bevordering van de diversiteit

van culturele uitingen, *onder meer* door middel van educatieve en het publiek meer bewust programma's;

(B) samen te werken met andere partijen en internationale en regionale organisaties in het bereiken van het doel van deze artikel;

(C) zich inspannen om creativiteit aan te moedigen en productiecapaciteiten te versterken door het opzetten van onderwijs, opleiding en uitwisselingsprogramma's op het gebied van culturele industrieën. Deze maatregelen moeten in een worden geïmplementeerd wijze die een negatieve invloed op de traditionele vormen van productie heeft.

Artikel

11

- Participatie van maatschappelijke organisaties

Partijen erkennen de essentiële rol van het maatschappelijk middenveld in de bescherming en bevordering van de diversiteit van culturele

uitdrukkingen. Partijen zullen de actieve deelname van het maatschappelijk middenveld te stimuleren in hun inspanningen om de doelstellingen te bereiken

van dit verdrag.

Artikel

12

- Bevordering van internationale samenwerking

De partijen streven ernaar hun bilaterale, regionale en internationale samenwerking voor de creatie van versterking

gunstige voorwaarden voor de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen, waarbij in het bijzonder rekening gehouden met de bedoelde situaties in de artikelen 8 en 17, met name om:

(A) de dialoog tussen de partijen over cultuurbeleid te bevorderen;

7

8

(B) het versterken van de publieke sector strategische en het beheer van de capaciteit in de culturele instellingen in de publieke sector, door middel van professionele en internationale culturele uitwisselingen en het delen van best practices;

(C) de partnerschappen met en tussen het maatschappelijk middenveld, niet-gouvernementele organisaties en de particuliere sector

bij het bevorderen en het bevorderen van de diversiteit van cultuuruitingen;

(D) bevordering van het gebruik van nieuwe technologieën, partnerschappen aan te moedigen om het delen van informatie en cultuur te vergroten

begrijpen, en het bevorderen van de diversiteit van cultuuruitingen;

(E) het bevorderen van het sluiten van co-productie en co-distributieovereenkomsten.

Artikel

13

- INTEGRATIE VAN CULTUUR IN DUURZAME ONTWIKKELING

Partijen zullen zich inspannen om de cultuur te integreren in hun ontwikkelingsbeleid op alle niveaus voor het scheppen van voorwaarden

bevorderlijk is voor duurzame ontwikkeling en, binnen dit kader aspecten die verband houden met de bescherming en

bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen.

Artikel

14

- Samenwerking voor de ontwikkeling

Partijen zullen zich inspannen om de samenwerking voor duurzame ontwikkeling en armoedebestrijding te steunen, in het bijzonder in

relatie tot de specifieke behoeften van de ontwikkelingslanden, met het oog op het ontstaan van een dynamische culturele sector te bevorderen

door, *onder meer*, de volgende middelen:

(A) de versterking van de culturele industrieën in ontwikkelingslanden door middel van:

(

Ik

) Het creëren en versterken van de culturele productie en distributie in de ontwikkelingslanden;

(

II

) Een ruimere toegang tot de wereldmarkt en de internationale distributienetwerken voor hun culturele vergemakkelijken

activiteiten, goederen en diensten;

(

III

) Door het ontstaan van levensvatbare lokale en regionale markten;

(

IV

) Vaststelling, waar mogelijk, passende maatregelen in de ontwikkelde landen met het oog op het vergemakkelijken van de toegang tot hun grondgebied van culturele activiteiten, goederen en diensten van de ontwikkelingslanden;

(

V

) Ondersteuning van creatieve werk en de mobiliteit vergemakkelijken, voor zover mogelijk, van kunstenaars uit de derde wereld;

(

VI

) Het stimuleren van een passende samenwerking tussen ontwikkelde en ontwikkelingslanden op het gebied van *onder meer* van muziek en film;

(B) capaciteitsopbouw door middel van de uitwisseling van informatie, ervaring en expertise, evenals de opleiding van menselijke hulpbronnen in ontwikkelingslanden, in de publieke en private sector, met betrekking tot, *onder meer*, de strategische en het management capaciteiten, beleidsontwikkeling en uitvoering, promotie en distributie van culturele uitingen van middelgrote, kleine en micro-ondernemingen, het gebruik van technologie en vaardigheden ontwikkeling en overdracht;

(C) overdracht van technologie door de invoering van passende stimuleringsmaatregelen voor de overdracht van technologie

en know-how, met name op het gebied van culturele industrieën en ondernemingen;

(D) financiële steun door:

(

Ik

) De oprichting van een Internationaal Fonds voor culturele diversiteit, zoals bepaald in artikel 18;

9

(li) het verstrekken van officiële ontwikkelingshulp, in voorkomend geval, met inbegrip van technische bijstand, om stimuleren en ondersteunen van creativiteit;

(lii) andere vormen van financiële hulp zoals laagrentende leningen, subsidies en andere financieringsmechanismen.

Artikel

15

- Samenwerkingsverbanden

Partijen de ontwikkeling van partnerschappen aan te moedigen, tussen en binnen de publieke en private sector en

non-profit organisaties, om samen te werken met de ontwikkelingslanden in de versterking van hun capaciteiten in de bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen. Deze innovatieve partnerschappen zijn, naargelang aan de praktische behoeften van de ontwikkelingslanden, benadrukken de verdere ontwikkeling van infrastructuur, menselijk middelen en beleid, evenals de uitwisseling van culturele activiteiten, goederen en diensten.

Artikel

16

- Preferentiële behandeling voor ontwikkelingslanden

Ontwikkelde landen de culturele uitwisselingen met de ontwikkelingslanden, door het verlenen, door de passend institutioneel en juridisch kader een voorkeursbehandeling aan kunstenaars en andere professionals uit de cultuursector en beoefenaars, evenals culturele goederen en diensten uit ontwikkelingslanden.

Artikel

17

- INTERNATIONALE SAMENWERKING IN geval van een ernstige bedreiging van cultuuruitingen

EXPRESSIONS

De partijen werken samen in het verlenen van bijstand aan elkaar, en in het bijzonder naar ontwikkelingslanden, in situaties bedoeld in artikel 8.

Artikel

18

- INTERNATIONAAL Fonds voor culturele diversiteit

1. Er wordt een Internationaal Fonds voor culturele diversiteit, hierna te noemen "het Fonds" genoemd, opgericht.

2. Het fonds bestaat uit deposito-in-vertrouwen in overeenstemming met het Financieel reglement van de UNESCO.

3. De middelen van het Fonds bestaan uit:

(A) de vrijwillige bijdragen van de partijen;

(B) de fondsen die met dit doel door de Algemene Conferentie van de UNESCO;

(C) bijdragen, giften of legaten van andere staten, organisaties en programma's van de Verenigde Naties

systeem, andere regionale of internationale organisaties; en openbare of particuliere instanties of personen;

(D) verschuldigde rente op de middelen van het fonds;

(E) de opbrengst van inzamelingen en ontvangsten van manifestaties georganiseerd ten bate van het Fonds;

(F) alle andere middelen die het reglement van het Fonds.

4. Het gebruik van de middelen van het Fonds wordt beslist door het Intergouvernementeel Comité op basis van de richtlijnen bepaald door de Conferentie van de Partijen, bedoeld in artikel 22.

5. Het Intergouvernementeel Comité kan bijdragen en andere vormen van bijstand voor algemene accepteren en specifieke doelstellingen in verband met specifieke projecten, op voorwaarde dat die projecten door het dan goedgekeurd.

6. Geen enkele politieke, economische of andere voorwaarden die onverenigbaar zijn met de doelstellingen van dit Verdrag mag worden
Aan de bijdragen aan het fonds verbonden.

7. De partijen zullen zich inspannen om vrijwillige bijdragen op regelmatige basis aan de uitvoering van deze bieden
Conventie.

Artikel

19

- Uitwisseling en analyse en verspreiding van informatie

1. Partijen komen overeen informatie en deskundigheid uit te wisselen met betrekking tot het verzamelen van gegevens en statistieken over de diversiteit van cultuuruitingen, alsook op de beste praktijken voor de bescherming en bevordering.

2. UNESCO vergemakkelijkt, door het gebruik van de bestaande mechanismen van het secretariaat, het verzamelen, analyseren
en de verspreiding van alle relevante informatie, statistieken en beste praktijken.

3. UNESCO Voorts creëert en bijwerken van een gegevensbank over verschillende sectoren en gouvernementele, particuliere en niet-
profit organisaties die betrokken zijn op het gebied van culturele uitingen.

4. Om het verzamelen van gegevens te vergemakkelijken, worden de UNESCO
bijzondere aandacht besteden aan capaciteitsopbouw en de versterking
van de deskundigheid van de partijen die een verzoek om bijstand vragen.

5. Het verzamelen van de informatie die in dit artikel worden de in het kader van de
verzamelde informatie aan te vullen
bepalingen van artikel 9.

V. Verhouding tot andere instrumenten

Artikel

20

- Verhouding tot andere instrumenten: wederzijdse steun, complementariteit en NIET-ONDERGESCHIKTHEIDSV ERHOUDING

1. De partijen erkennen dat zij voeren in goed vertrouwen hun verplichtingen uit
hoofde van dit verdrag en alle andere
verdragen waarbij zij partij zijn. Dienovereenkomstig, zonder ondergeschikt dit
verdrag aan andere verdragen,

(A) zij de wederzijdse ondersteuning van dit en de andere verdragen waarbij zij
bevorderen
partijen; en

(B) bij de interpretatie en toepassing van andere verdragen waarbij zij partij zijn of bij
het aangaan van andere
internationale verplichtingen, dienen de partijen rekening te houden met de
desbetreffende bepalingen van dit verdrag.

2. Niets in dit Verdrag mag worden uitgelegd als een wijziging van de rechten en
verplichtingen van de partijen krachtens andere
verdragen waarbij zij partij zijn.

Artikel

21

- INTERNATIONALE overleg en coördinatie

Partijen verbinden zich ertoe de doelstellingen en beginselen van dit verdrag in
andere internationale fora te bevorderen. Voor dit

Daartoe wordt partijen onderling overleg, in voorkomend geval, rekening houdend met deze doelstellingen en principes.

10

VI. Organen van het verdrag

Artikel

22

- Conferentie van de Partijen

1. Een conferentie van de partijen ingesteld. De Conferentie van de Partijen is het plenaire en hoogste orgaan zijn van dit verdrag.

2. De Conferentie van de Partijen in gewone zitting bijeen om de twee jaar, voor zover mogelijk, in combinatie met de Algemene Conferentie van de UNESCO. Het kan in buitengewone zitting bijeenkomen wanneer zij daartoe beslist of wanneer het Intergouvernementeel Commissie ontvangt een daartoe strekkend verzoek van ten minste een derde van de partijen.

3. De Conferentie van de Partijen stelt zijn eigen reglement van orde vast.

4. De functies van de Conferentie van de Partijen zijn *onder meer*:

(A) aan de leden van het Intergouvernementeel Comité te verkiezen;

(B) rapporten van de partijen ontvangen en te onderzoeken om dit verdrag worden verzonden door de Intergouvernementele

Commissie;

(C) de operationele richtsnoeren, opgesteld op haar verzoek heeft het Intergouvernementeel Comité goed te keuren;

(D) om het maximale wat andere maatregelen die zij nodig acht om de doelstellingen van dit verdrag.

Artikel

23

- Intergouvernementeel Comité

1. **Er wordt** een Intergouvernementeel Comité voor de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen, hierna te noemen "het Intergouvernementeel Comité", binnen de UNESCO worden vastgesteld. Het zal geschieden samengesteld uit vertegenwoordigers van 18 staten die partij zijn bij het verdrag, verkozen voor een termijn van vier jaar door de Conferentie van de Partijen bij de inwerkingtreding van dit Verdrag overeenkomstig artikel 29.

2. Het Intergouvernementeel Comité komt jaarlijks bijeen.

3. Het Intergouvernementeel Comité staat onder het gezag en de leiding van en is verantwoording verschuldigd aan de Conferentie van de Partijen.

4. De leden van het Intergouvernementeel Comité wordt op 24 gebracht zodra het aantal partijen bij het Conventie bereikt 50.

5. De verkiezing van de leden van het Intergouvernementeel Comité is gebaseerd op de beginselen van een billijke geografische spreiding en rotatie.

6. Onverminderd de andere taken die door dit Verdrag verleende, de functies van de Intergouvernementeel Comité zijn:

- (A) om de doelstellingen van dit Verdrag te bevorderen en te stimuleren en hierop toezicht op de uitvoering;
- (B) voor te bereiden en in te dienen voor goedkeuring door de Conferentie van de Partijen op haar verzoek, de operationele richtsnoeren voor de uitvoering en toepassing van de bepalingen van het verdrag;
- (C) het doen toekomen aan de Conferentie van Partijen verslagen van de partijen bij het verdrag, samen met zijn opmerkingen en een samenvatting van de inhoud;

11

12

(D) passende aanbevelingen doen in situaties die onder haar aandacht gebracht moeten worden genomen door de partijen bij het Verdrag in overeenstemming met de relevante bepalingen van het Verdrag, met name artikel 8;

(E) de procedures en andere mechanismen voor overleg ter bevordering van de doelstellingen vast te stellen en

beginselen van dit verdrag in andere internationale fora;

(F) alle taken uit te voeren waarom de Conferentie van de Partijen kan worden gevraagd.

7. Het Intergouvernementeel Comité, in overeenstemming met het reglement van orde, kan te allen tijde het openbaar uit te nodigen of particuliere organisaties of individuen om deel te nemen aan zijn vergaderingen voor overleg over specifieke onderwerpen.

8. Het Intergouvernementeel Comité stelt en bij de Conferentie van de Partijen, ter goedkeuring, zijn eigen Reglement.

Artikel

24

- Secretariaat van de UNESCO

1. De organen van het verdrag worden bijgestaan door het Secretariaat van de UNESCO.

2. Het secretariaat stelt de documentatie van de Conferentie van de Partijen en de Intergouvernementele bereiden

Comité alsmede de agenda van hun vergaderingen en zal in staan en verslag uitbrengen over de uitvoering van hun beslissingen.

VII. Slotbepalingen

Artikel

25

- GESCHILLENREGELING

1. In geval van een geschil tussen partijen bij dit Verdrag betreffende de uitlegging of de toepassing van het Verdrag, zullen de partijen een oplossing door middel van onderhandelingen te zoeken.

2. Indien de betrokkene door overleg tot overeenstemming niet te bereiken partijen, kunnen zij gezamenlijk verzoeken om de goede diensten van of bemiddeling door een derde partij.

3. Indien goede diensten of mediation niet worden uitgevoerd of als er geen geregeld door overleg, goede diensten of

mediation, kan een partij een beroep doen op bemiddeling als in overeenstemming met de procedure in de bijlage van geleegd dit verdrag. De partijen overwegen te goeder trouw het voorstel van de verzoeningscommissie voor de oplossing van het geschil.

4. Elke partij kan, op het tijdstip van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, verklaren dat hij niet herkent de bemiddelingsprocedure hierboven. Elke partij die een dergelijke verklaring kan te allen tijde intrekken deze verklaring door kennisgeving aan de directeur-generaal van de UNESCO.

Artikel

26

- Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door LIDSTATEN

1. Dit verdrag is onderworpen aan bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door de lidstaten van de UNESCO overeenkomstig hun respectieve grondwettelijke procedures.

2. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden neergelegd bij de directeur-generaal van de UNESCO.

Artikel

27

- Toetreding

1. Dit Verdrag staat open voor toetreding door alle Staten die geen lid zijn van de UNESCO, maar de leden van de Verenigde Naties, of van een van haar gespecialiseerde instellingen, die worden uitgenodigd door de Algemene Conferentie van de UNESCO tot toetreding aan.

2. Dit verdrag staat eveneens open voor toetreding door gebieden die genieten van volledige interne zelfbestuur erkend als zodanig door de Verenigde Naties, maar die zijn niet volledig onafhankelijk zijn in overeenstemming met de Algemene Vergadering van Resolutie 1514 (XV), en die bevoegd zijn voor de aangelegenheden die onder dit Verdrag, met inbegrip van de competentie verdragen aan te gaan met betrekking tot dergelijke zaken.

3 De volgende bepalingen van toepassing op regionale organisaties voor economische integratie:

(A) Dit Verdrag staat open voor toetreding door elke regionale organisatie voor economische integratie, die moeten, behoudens het hierna bepaalde, volledig met de bepalingen van het Verdrag op dezelfde wijze als Staten die partij zijn;

(B) In het geval dat een of meer lidstaten van een dergelijke organisatie ook partij zijn bij dit Verdrag, de organisatie en de betrokken lidstaat of lidstaten beslissen over hun verantwoordelijkheid voor de uitoefening van hun verplichtingen uit hoofde van dit verdrag. Deze verdeling van de verantwoordelijkheid wordt van kracht na afloop van de kennisgevingsprocedure in alinea (c) beschreven. De organisatie en de lidstaten niet

gerechtigd rechten krachtens dit Verdrag uitoefenen. Bovendien, de regionale economische integratie organisaties, in aangelegenheden die onder hun bevoegdheid vallen, hun rechten uit te oefenen om te stemmen met een aantal stemmen gelijk aan het aantal van hun lidstaten die partij zijn bij dit verdrag. Een dergelijke organisatie zijn stemrecht indien een van hun lidstaten zijn stemrecht uitoefent, en vice-versa niet uit te oefenen;

(C) Een regionale organisatie voor economische integratie en haar lidstaat of lidstaten die hebben overeenstemming bereikt over een verdeling van de verantwoordelijkheden als bedoeld in letter (b), worden de voorgestelde partijen hiervan op de hoogte verdeling van de verantwoordelijkheden op de volgende manier:

(
Ik

) In haar akte van toetreding vermeldt deze organisatie met de specificiteit, de distributie van hun verantwoordelijkheden met betrekking tot aangelegenheden die door het Verdrag;

(
II

) In het geval van een latere wijziging van hun respectieve bevoegdheden, de regionale economische integratie organisatie stelt de depositaris van dergelijke voorgestelde wijziging van hun respectieve informeren verantwoordelijkheden; de depositaris licht op zijn beurt de partijen over deze wijziging;

(D) De lidstaten van een regionale organisatie voor economische integratie die partij zijn bij dit Verdrag

wordt geacht bevoegd te zijn voor alle aangelegenheden ten aanzien waarvan de overdracht van bevoegdheid aan de organisatie zijn niet specifiek verklaard of aan de depositaris;

(E) "regionale organisatie voor economische integratie": een organisatie opgericht door soevereine staten,

leden van de Verenigde Naties of van een van haar gespecialiseerde instellingen, waaraan deze staten hebben overgedragen de bevoegdheid ten aanzien van aangelegenheden die door dit verdrag en die naar behoren gemachtigd is, in overeenstemming met haar interne procedures, om partij te worden bij het.

4. De akte van toetreding worden neergelegd bij de directeur-generaal van de UNESCO.

Artikel

28

- PUNT VAN CONTACT

Wanneer zij partij zijn bij dit Verdrag, wijst elke partij een aanspreekpunt als bedoeld in

Artikel 9.

13

Artikel

29

- INWERKINGTREDING

1. Dit Verdrag treedt in werking drie maanden na de datum van nederlegging van de dertigste akte

van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, maar alleen met betrekking tot die staten of regionale economische integratie organisaties die hun respectievelijke instrumenten hebben neergelegd van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding op of vóór die datum. Het treedt in werking met betrekking tot elke andere partij van drie maanden na de

neerlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt een akte die door een regionale organisatie voor economische integratie niet meegeteld naast akten die zijn neergelegd door de lidstaten van de organisatie.

Artikel

30

- Federale of niet-unitaire grondwettelijke stelsels

Erkennende dat de internationale overeenkomsten evenzeer bindend voor de partijen, ongeacht hun grondwettelijke stelsels, de volgende bepalingen van toepassing op partijen met een federaal of niet-unitair grondwettelijk stelsel:

(A) met betrekking tot de bepalingen van dit verdrag, waarvan de uitvoering valt onder de wettelijke

bevoegdheid van de federale of centrale wetgevende macht, de verplichtingen van de federale of centrale overheid

zijn dezelfde als voor de partijen die geen federale staat zijn;

(B) met betrekking tot de bepalingen van het Verdrag, waarvan de toepassing tot de bevoegdheid

van elk van de samenstellende delen zoals staten, provincies of kantons, die niet verplicht zijn door de

constitutionele stelsel van de federatie om wetgevende maatregelen, de federale overheid stelt te nemen, zoals

nodig, de bevoegde autoriteiten van de samenstellende delen zoals staten, provincies of kantons

de genoemde bepalingen, met zijn aanbeveling voor goedkeuring.

Artikel

31

- Opzegging

1. Iedere Partij bij dit Verdrag kan dit Verdrag opzeggen.

2. De opzegging wordt door een schriftelijk instrument bij de directeur-generaal van de UNESCO in kennis worden gesteld.

3. De opzegging wordt van kracht 12 maanden na de ontvangst van de akte van opzegging. Het mag in geen afbreuk aan de financiële verplichtingen van de opzeggende partij tot de datum waarop de opzegging ingaat.

Artikel

32

- Taken van de depositaris

De directeur-generaal van UNESCO, als de depositaris van dit Verdrag, stelt de Lid-Staten in kennis van de

Organisatie, de staten die geen lid zijn van de Organisatie en de regionale organisaties voor economische integratie als bedoeld bedoeld in artikel 27, alsmede de Verenigde Naties, van de nederlegging van alle akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding bedoeld in de artikelen 26 en 27, en van de opzeggingen bedoeld in artikel 31.

14

Artikel

33

- WIJZIGINGEN

1. Een partij bij dit verdrag kan bij schriftelijke mededeling aan de directeur-generaal, stellen

wijzigingen van dit Verdrag. De directeur-generaal doet deze mededeling aan alle partijen toekomen. Indien binnen

zes maanden na de datum van verzending van de communicatie, niet minder dan de helft van de partijen een gunstig antwoord

op het verzoek, stelt de directeur-generaal een dergelijk voorstel aan de volgende zitting van de Conferentie van de Partijen voor presenteren

bespreking en eventuele aanneming.

2. Wijzigingen worden aangenomen met een tweederde meerderheid van de aanwezige stemgerechtigde partijen worden aangenomen.

3. Eenmaal aangenomen, worden wijzigingen van dit Verdrag aan de partijen voorgelegd ter bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

4. Voor partijen die ze hebben bekrachtigd, aanvaard, goedgekeurd of om ze toegetreden, wijzigingen van dit verdrag zal

in werking drie maanden na de nederlegging van de bedoelde instrumenten in paragraaf 3 van dit artikel door

twee-derde van de partijen. Vervolgens wordt voor elke partij die het bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt of ertoe toetreedt tot een wijziging,

de genoemde wijziging treedt in werking drie maanden na de datum van nederlegging door de partij van haar akte van

bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

5. De in de leden 3 en 4 vastgestelde procedure is niet van toepassing op de amendementen op artikel 23 betreffende het aantal

van de leden van het Intergouvernementeel Comité. Deze wijzigingen treden in werking op het moment dat ze zijn

aangenomen.

6. Een Staat of regionale organisatie voor economische integratie bedoeld in artikel 27 bedoelde die partij wordt bij deze

Verdrag na de inwerkingtreding van de wijzigingen in overeenstemming met paragraaf 4 van dit artikel zijn, bij gebreke van een

uitdrukking van een andere intentie, worden beschouwd als:

(A) partij bij dit verdrag zoals gewijzigd; en

(B) een partij bij het geamendeerde verdrag ten aanzien van alle partijen die niet gebonden is door de wijzigingen.

Artikel

34

- Authentieke teksten

Dit verdrag is opgesteld in het Arabisch, Chinees, Engels, Frans, Russisch en Spaans te zijn opgesteld, zes teksten zijn gelijkelijk gezaghebbend.

Artikel

35

- REGISTRATIE

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties wordt deze Overeenkomst met het geregistreerd Secretariaat van de Verenigde Naties op verzoek van de directeur-generaal van de UNESCO.

15

Bijgebouw

Bemiddelingsprocedure

Artikel

1

- CONCILIATIECOMMISSIE

Een verzoeningscommissie wordt opgericht op verzoek van een van de partijen bij het geschil. De Commissie stelt, tenzij de partijen anders overeenkomen, bestaat uit vijf leden, twee benoemd door elke betrokken partij en een voorzitter gezamenlijk door die gekozen leden.

Artikel

2

- LEDEN VAN DE COMMISSIE

Bij geschillen tussen meer dan twee partijen wijzen de partijen met dezelfde belangen benoemen hun leden van de Commissie gezamenlijk. Wanneer twee of meer partijen onafhankelijke belangen of er een verschil van mening over de vraag of zij hetzelfde belang hebben, zullen zij aanstellen van de leden afzonderlijk.

Artikel

3

- BENOEMINGEN

Als benoemingen door de partijen niet binnen twee maanden na de datum van de verzoek om een verzoeningscommissie te creëren, de directeur-generaal van de UNESCO, indien gevraagd om dit te doen door de partij die het verzoek heeft ingediend, die benoemingen binnen een nieuwe twee maanden.

Artikel

4

- VOORZITTER VAN DE COMMISSIE

Als een voorzitter van de verzoeningscommissie niet binnen twee maanden na de gekozen laatste van de leden van de Commissie worden benoemd, de directeur-generaal van de UNESCO zal, indien daarom wordt gevraagd door een partij, benoemd binnen een nieuwe termijn van twee maanden.

Artikel

5

- Besluiten

De verzoeningscommissie neemt haar besluiten bij meerderheid van stemmen van haar leden. Zij doet, tenzij de partijen bij het geschil anders overeenkomen, haar eigen procedure vast. Zij maken een voorstel tot oplossing van het geschil, dat de partijen te goeder trouw in overweging.

Artikel

6

- MENINGSVERSCHIL

Een verschil van mening over de vraag of de conciliatiecommissie bevoegd is, wordt besloten door de Commissie.

CONVENTION

CONVENTION

on the Protection and
Promotion of the

Diversity of Cultural Expressions

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

CONVENTION

on the Protection and
Promotion of the

Diversity of Cultural Expressions

Paris, 20 October 2005

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 3 to 21 October 2005 at its 33rd session,

Affirming that cultural diversity is a defining characteristic of humanity,

Conscious that cultural diversity forms a common heritage of humanity and should be cherished and preserved for the benefit of all,

Being aware that cultural diversity creates a rich and varied world, which increases the range of choices and nurtures human capacities and values, and therefore is a mainspring for sustainable development for communities, peoples and nations,

Recalling that cultural diversity, flourishing within a framework of democracy, tolerance, social justice and mutual respect between peoples and cultures, is indispensable for peace and security at the local, national and international levels,

Celebrating the importance of cultural diversity for the full realization of human rights and fundamental freedoms proclaimed in the Universal Declaration of Human Rights and other universally recognized instruments,

Emphasizing the need to incorporate culture as a strategic element in national and international development policies, as well as in international development cooperation, taking into account also the United Nations Millennium Declaration (2000) with its special emphasis on poverty eradication,

Taking into account that culture takes diverse forms across time and space and that this diversity is embodied in the uniqueness and plurality of the identities and cultural expressions of the peoples and societies making up humanity,

Recognizing the importance of traditional knowledge as a source of intangible and material wealth, and in particular the knowledge systems of indigenous peoples, and its positive contribution to sustainable development, as well as the need for its adequate protection and promotion,

Recognizing the need to take measures to protect the diversity of cultural expressions, including their contents, especially in situations where cultural expressions may be threatened by the possibility of extinction or serious impairment,

Emphasizing the importance of culture for social cohesion in general, and in particular its potential for the enhancement of the status and role of women in society,

Being aware that cultural diversity is strengthened by the free flow of ideas, and that it is nurtured by constant exchanges and interaction between cultures,

Reaffirming that freedom of thought, expression and information, as well as diversity of the media, enable cultural expressions to flourish within societies,

Recognizing that the diversity of cultural expressions, including traditional cultural expressions, is an important factor that allows individuals and peoples to express and to share with others their ideas and values,

Recalling that linguistic diversity is a fundamental element of cultural diversity, and *reaffirming* the fundamental role that education plays in the protection and promotion of cultural expressions,

Taking into account the importance of the vitality of cultures, including for persons belonging to minorities and indigenous peoples, as manifested in their freedom to create, disseminate and distribute their traditional cultural expressions and to have access thereto, so as to benefit them for their own development,

Emphasizing the vital role of cultural interaction and creativity, which nurture and renew cultural expressions and enhance the role played by those involved in the development of culture for the progress of society at large,

Recognizing the importance of intellectual property rights in sustaining those involved in cultural creativity,

Being convinced that cultural activities, goods and services have both an economic and a cultural nature, because they convey identities, values and meanings, and must therefore not be treated as solely having commercial value,

Noting that while the processes of globalization, which have been facilitated by the rapid development of information and communication technologies, afford unprecedented conditions for enhanced interaction between cultures, they also represent a challenge for cultural diversity, namely in view of risks of imbalances between rich and poor countries,

Being aware of UNESCO's specific mandate to ensure respect for the diversity of cultures and to recommend such international agreements as may be necessary to promote the free flow of ideas by word and image,

Referring to the provisions of the international instruments adopted by UNESCO relating to cultural diversity and the exercise of cultural rights, and in particular the Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001,

Adopts this Convention on 20 October 2005.

I. Objectives and guiding principles

Article 1 – OBJECTIVES

The objectives of this Convention are:

- (a) to protect and promote the diversity of cultural expressions;
- (b) to create the conditions for cultures to flourish and to freely interact in a mutually beneficial manner;
- (c) to encourage dialogue among cultures with a view to ensuring wider and balanced cultural exchanges in the world in favour of intercultural respect and a culture of peace;
- (d) to foster interculturality in order to develop cultural interaction in the spirit of building bridges among peoples;
- (e) to promote respect for the diversity of cultural expressions and raise awareness of its value at the local, national and international levels;
- (f) to reaffirm the importance of the link between culture and development for all countries, particularly for developing countries, and to support actions undertaken nationally and internationally to secure recognition of the true value of this link;
- (g) to give recognition to the distinctive nature of cultural activities, goods and services as vehicles of identity, values and meaning;
- (h) to reaffirm the sovereign rights of States to maintain, adopt and implement policies and measures that they deem appropriate for the protection and promotion of the diversity of cultural expressions on their territory;
- (i) to strengthen international cooperation and solidarity in a spirit of partnership with a view, in particular, to enhancing the capacities of developing countries in order to protect and promote the diversity of cultural expressions.

Article 2 – GUIDING PRINCIPLES

1. Principle of respect for human rights and fundamental freedoms

Cultural diversity can be protected and promoted only if human rights and fundamental freedoms, such as freedom of expression, information and communication, as well as the ability of individuals to choose cultural expressions, are guaranteed. No one may invoke the provisions of this Convention in order to infringe human rights and fundamental freedoms as enshrined in the Universal Declaration of Human Rights or guaranteed by international law, or to limit the scope thereof.

2. Principle of sovereignty

States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to adopt measures and policies to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory.

3. Principle of equal dignity of and respect for all cultures

The protection and promotion of the diversity of cultural expressions presuppose the recognition of equal dignity of and respect for all cultures, including the cultures of persons belonging to minorities and indigenous peoples.

4. Principle of international solidarity and cooperation

International cooperation and solidarity should be aimed at enabling countries, especially developing countries, to create and strengthen their means of cultural expression, including their cultural industries, whether nascent or established, at the local, national and international levels.

5. Principle of the complementarity of economic and cultural aspects of development

Since culture is one of the mainsprings of development, the cultural aspects of development are as important as its economic aspects, which individuals and peoples have the fundamental right to participate in and enjoy.

6. Principle of sustainable development

Cultural diversity is a rich asset for individuals and societies. The protection, promotion and maintenance of cultural diversity are an essential requirement for sustainable development for the benefit of present and future generations.

7. Principle of equitable access

Equitable access to a rich and diversified range of cultural expressions from all over the world and access of cultures to the means of expressions and dissemination constitute important elements for enhancing cultural diversity and encouraging mutual understanding.

8. Principle of openness and balance

When States adopt measures to support the diversity of cultural expressions, they should seek to promote, in an appropriate manner, openness to other cultures of the world and to ensure that these measures are geared to the objectives pursued under the present Convention.

II. Scope of application

Article 3 – SCOPE OF APPLICATION

This Convention shall apply to the policies and measures adopted by the Parties related to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

III. Definitions

Article 4 – DEFINITIONS

For the purposes of this Convention, it is understood that:

1. Cultural diversity

“Cultural diversity” refers to the manifold ways in which the cultures of groups and societies find expression. These expressions are passed on within and among groups and societies.

Cultural diversity is made manifest not only through the varied ways in which the cultural heritage of humanity is expressed, augmented and transmitted through the variety of cultural expressions, but also through diverse modes of artistic creation, production, dissemination, distribution and enjoyment, whatever the means and technologies used.

2. Cultural content

“Cultural content” refers to the symbolic meaning, artistic dimension and cultural values that originate from or express cultural identities.

3. Cultural expressions

“Cultural expressions” are those expressions that result from the creativity of individuals, groups and societies, and that have cultural content.

4. Cultural activities, goods and services

“Cultural activities, goods and services” refers to those activities, goods and services, which at the time they are considered as a specific attribute, use or purpose, embody or convey cultural expressions, irrespective of the commercial value they may have. Cultural activities may be an end in themselves, or they may contribute to the production of cultural goods and services.

5. Cultural industries

“Cultural industries” refers to industries producing and distributing cultural goods or services as defined in paragraph 4 above.

6. Cultural policies and measures

“Cultural policies and measures” refers to those policies and measures relating to culture, whether at the local, national, regional or international level that are either focused on culture as such or are designed to have a direct effect on cultural expressions of individuals, groups or societies, including on the creation, production, dissemination, distribution of and access to cultural activities, goods and services.

7. Protection

“Protection” means the adoption of measures aimed at the preservation, safeguarding and enhancement of the diversity of cultural expressions.

“Protect” means to adopt such measures.

8. Interculturality

“Interculturality” refers to the existence and equitable interaction of diverse cultures and the possibility of generating shared cultural expressions through dialogue and mutual respect.

IV. Rights and obligations of Parties

Article 5 – GENERAL RULE REGARDING RIGHTS AND OBLIGATIONS

1. The Parties, in conformity with the Charter of the United Nations, the principles of international law and universally recognized human rights instruments, reaffirm their sovereign right to formulate and implement their cultural policies and to adopt measures to protect and promote the diversity of cultural expressions and to strengthen international cooperation to achieve the purposes of this Convention.

2. When a Party implements policies and takes measures to protect and promote the diversity of cultural expressions within its territory, its policies and measures shall be consistent with the provisions of this Convention.

Article 6 – RIGHTS OF PARTIES AT THE NATIONAL LEVEL

1. Within the framework of its cultural policies and measures as defined in Article 4.6 and taking into account its own particular circumstances and needs, each Party may adopt measures aimed at protecting and promoting the diversity of cultural expressions within its territory.
2. Such measures may include the following:
 - (a) regulatory measures aimed at protecting and promoting diversity of cultural expressions;
 - (b) measures that, in an appropriate manner, provide opportunities for domestic cultural activities, goods and services among all those available within the national territory for the creation, production, dissemination, distribution and enjoyment of such domestic cultural activities, goods and services, including provisions relating to the language used for such activities, goods and services;
 - (c) measures aimed at providing domestic independent cultural industries and activities in the informal sector effective access to the means of production, dissemination and distribution of cultural activities, goods and services;
 - (d) measures aimed at providing public financial assistance;
 - (e) measures aimed at encouraging non-profit organizations, as well as public and private institutions and artists and other cultural professionals, to develop and promote the free exchange and circulation of ideas, cultural expressions and cultural activities, goods and services, and to stimulate both the creative and entrepreneurial spirit in their activities;
 - (f) measures aimed at establishing and supporting public institutions, as appropriate;
 - (g) measures aimed at nurturing and supporting artists and others involved in the creation of cultural expressions;
 - (h) measures aimed at enhancing diversity of the media, including through public service broadcasting.

Article 7 – MEASURES TO PROMOTE CULTURAL EXPRESSIONS

1. Parties shall endeavour to create in their territory an environment which encourages individuals and social groups:
 - (a) to create, produce, disseminate, distribute and have access to their own cultural expressions, paying due attention to the special circumstances and needs of women as well as various social groups, including persons belonging to minorities and indigenous peoples;
 - (b) to have access to diverse cultural expressions from within their territory as well as from other countries of the world.
2. Parties shall also endeavour to recognize the important contribution of artists, others involved in the creative process, cultural communities, and organizations that support their work, and their central role in nurturing the diversity of cultural expressions.

Article 8 – MEASURES TO PROTECT CULTURAL EXPRESSIONS

1. Without prejudice to the provisions of Articles 5 and 6, a Party may determine the existence of special situations

where cultural expressions on its territory are at risk of extinction, under serious threat, or otherwise in need of urgent safeguarding.

2. Parties may take all appropriate measures to protect and preserve cultural expressions in situations referred to in paragraph 1 in a manner consistent with the provisions of this Convention.

3. Parties shall report to the Intergovernmental Committee referred to in Article 23 all measures taken to meet the exigencies of the situation, and the Committee may make appropriate recommendations.

Article 9 – INFORMATION SHARING AND TRANSPARENCY

Parties shall:

- (a) provide appropriate information in their reports to UNESCO every four years on measures taken to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory and at the international level;
- (b) designate a point of contact responsible for information sharing in relation to this Convention;
- (c) share and exchange information relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 10 – EDUCATION AND PUBLIC AWARENESS

Parties shall:

- (a) encourage and promote understanding of the importance of the protection and promotion of the diversity of cultural expressions, *inter alia*, through educational and greater public awareness programmes;
- (b) cooperate with other Parties and international and regional organizations in achieving the purpose of this article;
- (c) endeavour to encourage creativity and strengthen production capacities by setting up educational, training and exchange programmes in the field of cultural industries. These measures should be implemented in a manner which does not have a negative impact on traditional forms of production.

Article 11 – PARTICIPATION OF CIVIL SOCIETY

Parties acknowledge the fundamental role of civil society in protecting and promoting the diversity of cultural expressions. Parties shall encourage the active participation of civil society in their efforts to achieve the objectives of this Convention.

Article 12 – PROMOTION OF INTERNATIONAL COOPERATION

Parties shall endeavour to strengthen their bilateral, regional and international cooperation for the creation of conditions conducive to the promotion of the diversity of cultural expressions, taking particular account of the situations referred to in Articles 8 and 17, notably in order to:

- (a) facilitate dialogue among Parties on cultural policy;

- (b) enhance public sector strategic and management capacities in cultural public sector institutions, through professional and international cultural exchanges and sharing of best practices;
- (c) reinforce partnerships with and among civil society, non-governmental organizations and the private sector in fostering and promoting the diversity of cultural expressions;
- (d) promote the use of new technologies, encourage partnerships to enhance information sharing and cultural understanding, and foster the diversity of cultural expressions;
- (e) encourage the conclusion of co-production and co-distribution agreements.

Article 13 – INTEGRATION OF CULTURE IN SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Parties shall endeavour to integrate culture in their development policies at all levels for the creation of conditions conducive to sustainable development and, within this framework, foster aspects relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 14 – COOPERATION FOR DEVELOPMENT

Parties shall endeavour to support cooperation for sustainable development and poverty reduction, especially in relation to the specific needs of developing countries, in order to foster the emergence of a dynamic cultural sector by, *inter alia*, the following means:

- (a) the strengthening of the cultural industries in developing countries through:
 - (i) creating and strengthening cultural production and distribution capacities in developing countries;
 - (ii) facilitating wider access to the global market and international distribution networks for their cultural activities, goods and services;
 - (iii) enabling the emergence of viable local and regional markets;
 - (iv) adopting, where possible, appropriate measures in developed countries with a view to facilitating access to their territory for the cultural activities, goods and services of developing countries;
 - (v) providing support for creative work and facilitating the mobility, to the extent possible, of artists from the developing world;
 - (vi) encouraging appropriate collaboration between developed and developing countries in the areas, *inter alia*, of music and film;
- (b) capacity-building through the exchange of information, experience and expertise, as well as the training of human resources in developing countries, in the public and private sector relating to, *inter alia*, strategic and management capacities, policy development and implementation, promotion and distribution of cultural expressions, small-, medium- and micro-enterprise development, the use of technology, and skills development and transfer;
- (c) technology transfer through the introduction of appropriate incentive measures for the transfer of technology and know-how, especially in the areas of cultural industries and enterprises;
- (d) financial support through:
 - (i) the establishment of an International Fund for Cultural Diversity as provided in Article 18;

- (ii) the provision of official development assistance, as appropriate, including technical assistance, to stimulate and support creativity;
- (iii) other forms of financial assistance such as low interest loans, grants and other funding mechanisms.

Article 15 – COLLABORATIVE ARRANGEMENTS

Parties shall encourage the development of partnerships, between and within the public and private sectors and non-profit organizations, in order to cooperate with developing countries in the enhancement of their capacities in the protection and promotion of the diversity of cultural expressions. These innovative partnerships shall, according to the practical needs of developing countries, emphasize the further development of infrastructure, human resources and policies, as well as the exchange of cultural activities, goods and services.

Article 16 – PREFERENTIAL TREATMENT FOR DEVELOPING COUNTRIES

Developed countries shall facilitate cultural exchanges with developing countries by granting, through the appropriate institutional and legal frameworks, preferential treatment to artists and other cultural professionals and practitioners, as well as cultural goods and services from developing countries.

Article 17 – INTERNATIONAL COOPERATION IN SITUATIONS OF SERIOUS THREAT TO CULTURAL EXPRESSIONS

Parties shall cooperate in providing assistance to each other, and, in particular to developing countries, in situations referred to under Article 8.

Article 18 – INTERNATIONAL FUND FOR CULTURAL DIVERSITY

1. An International Fund for Cultural Diversity, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.
3. The resources of the Fund shall consist of:
 - (a) voluntary contributions made by Parties;
 - (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
 - (c) contributions, gifts or bequests by other States; organizations and programmes of the United Nations system, other regional or international organizations; and public or private bodies or individuals;
 - (d) any interest due on resources of the Fund;
 - (e) funds raised through collections and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
 - (f) any other resources authorized by the Fund’s regulations.
4. The use of resources of the Fund shall be decided by the Intergovernmental Committee on the basis of guidelines determined by the Conference of Parties referred to in Article 22.

5. The Intergovernmental Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by it.

6. No political, economic or other conditions that are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

7. Parties shall endeavour to provide voluntary contributions on a regular basis towards the implementation of this Convention.

Article 19 – EXCHANGE, ANALYSIS AND DISSEMINATION OF INFORMATION

1. Parties agree to exchange information and share expertise concerning data collection and statistics on the diversity of cultural expressions as well as on best practices for its protection and promotion.

2. UNESCO shall facilitate, through the use of existing mechanisms within the Secretariat, the collection, analysis and dissemination of all relevant information, statistics and best practices.

3. UNESCO shall also establish and update a data bank on different sectors and governmental, private and non-profit organizations involved in the area of cultural expressions.

4. To facilitate the collection of data, UNESCO shall pay particular attention to capacity-building and the strengthening of expertise for Parties that submit a request for such assistance.

5. The collection of information identified in this Article shall complement the information collected under the provisions of Article 9.

V. Relationship to other instruments

Article 20 – RELATIONSHIP TO OTHER TREATIES: MUTUAL SUPPORTIVENESS, COMPLEMENTARITY AND NON-SUBORDINATION

1. Parties recognize that they shall perform in good faith their obligations under this Convention and all other treaties to which they are parties. Accordingly, without subordinating this Convention to any other treaty,

(a) they shall foster mutual supportiveness between this Convention and the other treaties to which they are parties; and

(b) when interpreting and applying the other treaties to which they are parties or when entering into other international obligations, Parties shall take into account the relevant provisions of this Convention.

2. Nothing in this Convention shall be interpreted as modifying rights and obligations of the Parties under any other treaties to which they are parties.

Article 21 – INTERNATIONAL CONSULTATION AND COORDINATION

Parties undertake to promote the objectives and principles of this Convention in other international forums. For this purpose, Parties shall consult each other, as appropriate, bearing in mind these objectives and principles.

VI. Organs of the Convention

Article 22 – CONFERENCE OF PARTIES

1. A Conference of Parties shall be established. The Conference of Parties shall be the plenary and supreme body of this Convention.
2. The Conference of Parties shall meet in ordinary session every two years, as far as possible, in conjunction with the General Conference of UNESCO. It may meet in extraordinary session if it so decides or if the Intergovernmental Committee receives a request to that effect from at least one-third of the Parties.
3. The Conference of Parties shall adopt its own rules of procedure.
4. The functions of the Conference of Parties shall be, *inter alia*:
 - (a) to elect the Members of the Intergovernmental Committee;
 - (b) to receive and examine reports of the Parties to this Convention transmitted by the Intergovernmental Committee;
 - (c) to approve the operational guidelines prepared upon its request by the Intergovernmental Committee;
 - (d) to take whatever other measures it may consider necessary to further the objectives of this Convention.

Article 23 – INTERGOVERNMENTAL COMMITTEE

1. An Intergovernmental Committee for the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions, hereinafter referred to as “the Intergovernmental Committee”, shall be established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties to the Convention, elected for a term of four years by the Conference of Parties upon entry into force of this Convention pursuant to Article 29.
2. The Intergovernmental Committee shall meet annually.
3. The Intergovernmental Committee shall function under the authority and guidance of and be accountable to the Conference of Parties.
4. The Members of the Intergovernmental Committee shall be increased to 24 once the number of Parties to the Convention reaches 50.
5. The election of Members of the Intergovernmental Committee shall be based on the principles of equitable geographical representation as well as rotation.
6. Without prejudice to the other responsibilities conferred upon it by this Convention, the functions of the Intergovernmental Committee shall be:
 - (a) to promote the objectives of this Convention and to encourage and monitor the implementation thereof;
 - (b) to prepare and submit for approval by the Conference of Parties, upon its request, the operational guidelines for the implementation and application of the provisions of the Convention;
 - (c) to transmit to the Conference of Parties reports from Parties to the Convention, together with its comments and a summary of their contents;

- (d) to make appropriate recommendations to be taken in situations brought to its attention by Parties to the Convention in accordance with relevant provisions of the Convention, in particular Article 8;
- (e) to establish procedures and other mechanisms for consultation aimed at promoting the objectives and principles of this Convention in other international forums;
- (f) to perform any other tasks as may be requested by the Conference of Parties.

7. The Intergovernmental Committee, in accordance with its Rules of Procedure, may invite at any time public or private organizations or individuals to participate in its meetings for consultation on specific issues.

8. The Intergovernmental Committee shall prepare and submit to the Conference of Parties, for approval, its own Rules of Procedure.

Article 24 – UNESCO SECRETARIAT

1. The organs of the Convention shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the Conference of Parties and the Intergovernmental Committee as well as the agenda of their meetings and shall assist in and report on the implementation of their decisions.

VII. Final clauses

Article 25 – SETTLEMENT OF DISPUTES

1. In the event of a dispute between Parties to this Convention concerning the interpretation or the application of the Convention, the Parties shall seek a solution by negotiation.
2. If the Parties concerned cannot reach agreement by negotiation, they may jointly seek the good offices of, or request mediation by, a third party.
3. If good offices or mediation are not undertaken or if there is no settlement by negotiation, good offices or mediation, a Party may have recourse to conciliation in accordance with the procedure laid down in the Annex of this Convention. The Parties shall consider in good faith the proposal made by the Conciliation Commission for the resolution of the dispute.
4. Each Party may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it does not recognize the conciliation procedure provided for above. Any Party having made such a declaration may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Director-General of UNESCO.

Article 26 – RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL OR ACCESSION BY MEMBER STATES

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by Member States of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.
2. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 27 – ACCESSION

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO but members of the United Nations, or of any of its specialized agencies, that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.
2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but which have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.
3. The following provisions apply to regional economic integration organizations:
 - (a) This Convention shall also be open to accession by any regional economic integration organization, which shall, except as provided below, be fully bound by the provisions of the Convention in the same manner as States Parties;
 - (b) In the event that one or more Member States of such an organization is also Party to this Convention, the organization and such Member State or States shall decide on their responsibility for the performance of their obligations under this Convention. Such distribution of responsibility shall take effect following completion of the notification procedure described in subparagraph (c). The organization and the Member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently. In addition, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their rights to vote with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its Member States exercises its right, and vice-versa;
 - (c) A regional economic integration organization and its Member State or States which have agreed on a distribution of responsibilities as provided in subparagraph (b) shall inform the Parties of any such proposed distribution of responsibilities in the following manner:
 - (i) in their instrument of accession, such organization shall declare with specificity, the distribution of their responsibilities with respect to matters governed by the Convention;
 - (ii) in the event of any later modification of their respective responsibilities, the regional economic integration organization shall inform the depositary of any such proposed modification of their respective responsibilities; the depositary shall in turn inform the Parties of such modification;
 - (d) Member States of a regional economic integration organization which become Parties to this Convention shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence to the organization have not been specifically declared or informed to the depositary;
 - (e) "Regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States, members of the United Nations or of any of its specialized agencies, to which those States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to become a Party to it.
4. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 28 – POINT OF CONTACT

Upon becoming Parties to this Convention, each Party shall designate a point of contact as referred to in Article 9.

Article 29 – ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force three months after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States or regional economic integration organizations that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For the purposes of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by Member States of the organization.

Article 30 – FEDERAL OR NON-UNITARY CONSTITUTIONAL SYSTEMS

Recognizing that international agreements are equally binding on Parties regardless of their constitutional systems, the following provisions shall apply to Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- (a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those Parties which are not federal States;
- (b) with regard to the provisions of the Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent units such as States, counties, provinces, or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform, as necessary, the competent authorities of constituent units such as States, counties, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 31 – DENUNCIATION

1. Any Party to this Convention may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect 12 months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the Party denouncing the Convention until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 32 – DEPOSITARY FUNCTIONS

The Director-General of UNESCO, as the depositary of this Convention, shall inform the Member States of the Organization, the States not members of the Organization and regional economic integration organizations referred to in Article 27, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 26 and 27, and of the denunciations provided for in Article 31.

Article 33 – AMENDMENTS

1. A Party to this Convention may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all Parties. If, within six months from the date of dispatch of the communication, no less than one half of the Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the Conference of Parties for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted to the Parties for ratification, acceptance, approval or accession.
4. For Parties which have ratified, accepted, approved or acceded to them, amendments to this Convention shall enter into force three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the Parties. Thereafter, for each Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 23 concerning the number of Members of the Intergovernmental Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.
6. A State or a regional economic integration organization referred to in Article 27 which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered to be:
 - (a) Party to this Convention as so amended; and
 - (b) a Party to the unamended Convention in relation to any Party not bound by the amendments.

Article 34 – AUTHORITATIVE TEXTS

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, all six texts being equally authoritative.

Article 35 – REGISTRATION

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

Annex

Conciliation Procedure

Article 1 – CONCILIATION COMMISSION

A Conciliation Commission shall be created upon the request of one of the Parties to the dispute. The Commission shall, unless the Parties otherwise agree, be composed of five members, two appointed by each Party concerned and a President chosen jointly by those members.

Article 2 – MEMBERS OF THE COMMISSION

In disputes between more than two Parties, Parties in the same interest shall appoint their members of the Commission jointly by agreement. Where two or more Parties have separate interests or there is a disagreement as to whether they are of the same interest, they shall appoint their members separately.

Article 3 – APPOINTMENTS

If any appointments by the Parties are not made within two months of the date of the request to create a Conciliation Commission, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by the Party that made the request, make those appointments within a further two-month period.

Article 4 – PRESIDENT OF THE COMMISSION

If a President of the Conciliation Commission has not been chosen within two months of the last of the members of the Commission being appointed, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by a Party, designate a President within a further two-month period.

Article 5 – DECISIONS

The Conciliation Commission shall take its decisions by majority vote of its members. It shall, unless the Parties to the dispute otherwise agree, determine its own procedure. It shall render a proposal for resolution of the dispute, which the Parties shall consider in good faith.

Article 6 – DISAGREEMENT

A disagreement as to whether the Conciliation Commission has competence shall be decided by the Commission.